

MASÍA

La casa és com vaixell que està encantat
al mig d'un mar tocat d'una llum alta;
el bon sol la coneix de tots costats,
del respir fresc d'un bosc n'és esblaimada.

Vetlla poc alta al cim del teulat ros
la torre de llum d'or tan ben quadrada;
quietament s'obre la golfa als cels;
sobre'l mur llis porta i balcons es baden.

Part d'amunt de la casa i sa verdor
no hi passa vianant que no porti unes ales,
en avall hi han ubagues, rodolant
entre'l cant dels ocells i els fils de l'aigua clara.

Salut, masia blanca, parada en la verdor,
que tens pau amorosa i abundor
i un cel tan gran enllà de la teulada.

Josep LLEONART.